

AFVAART VAN DE MAAS

Op zaterdag 10 juni verzamelden de toeristen om 13.00 uur aan de loods voor hun laatste uitstapje van dit seizoen. Het waren "voorzitter" Fiel, "onder-voorzitter" Jos, Rob, Rudi Thijs, Luc Verduyckt, Erwin Smids, Marc Verhoeven, Chel Vos, Danny Peeten en de "groenen" Willy Pardon en Bert Looten. Elf personen die stonden te popelen van ongeduld om aan hun tocht te beginnen.

In de kledkamer werden oude verhalen opgedist over hoe gevaarlijk het op de Maas ooit was met de traditionele elementen van prikkeldraad, kasseien, kolken en veel stroming. Het meest frapante verhaal was dat van Toon die, heel lang lang geleden, op de Maas K4 voer en er was zoveel stroming dat ze gewoon niet gedraaid kwamen. Daarvoor moesten ze de hulp van een motorboot inroepen. Eén zaak was zeker: ook de zwemvesten gingen mee!

Toen we op onze vertrekplaats in Smeermaas aankwamen bleek er een zeer hoge meterstand te zijn voor de tijd van dit jaar. De kasseien en de prikkeldraad lagen volledig onder water en doch met de stroming viel het mee. De meeste zwemvesten bleven dus op de oever achter. Om 15.00 uur was iedereen ingescheept voor een tocht van 21 km op de "toeristische Maas" die niet geschikt is voor de scheepvaart. De beken die we dit seizoen afvaardigen waren in het begin nooit breder dan onze paddel. Het was dan ook onwennig om op die brede Maas te varen. Er waren veel blauwe reigers aan de waterkant, een teken dat er veel vis op zat. Ook de oeverzwaluw, de scholekster en het ijsvogeltje waren van de partij. De Maas bepaalt er een groot gedeelte van het landschap. Typisch zijn er de talrijke grindgroeven.

Tot 16.00 uur verliep alles goed. Maar toen trakteerden de weergoden ons op een hagelbui die ons deed terugdenken aan onze "Blauwe-kei-tocht". De mannen zonder pet waren dan ook erg jaloers. De hagelbollekes vielen rechtstreeks op hun bolleke. Tijdens een schermutseling van Jos met Luc, in de poging om een petje te veroveren, won hij geen petje, maar verloor zijn paddel. Jos zonder paddel is zoals een kip zonder kop....hij probeerde dus bij Marc een paddel af te pakken. Marc was echter achterdochtig en liet zich niet doen. We waren allemaal kletsnat, maar het was gelukkig gestopt met hagelen en het waterzonnetje scheen alweer.

Tijd voor een borrel. Danny maakte van zijn boot een "jeneverbar" en terwijl we gezapig verder dreven kregen we het weer lekker warm. Dat de overstromingen hun tol geëist hadden, was op vele plaatsen nog zeer duidelijk te zien. We kwamen ook voorbij de eigendom van boer Gonissen, de man die voor het oog van de kamera met zijn klikken en klakken in de Maas viel.

Omstreeks half zes kwam het veerpont van Meeswijk in zicht; het einde van onze tocht. In Meeswijk kan men overgezet worden naar het Nederlandse dorpje Berg.

-13-

Hier staat de tijd stil. We kleeadden ons vlug om en gingen naar het cafeetje aan het veerpont. Het is de beroemde café "Overzet" met de al even beroemde uitbater. Zijn café loopt elke jaar onder en hij is al veel op T.V. gekomen. Soms stort er voor zijn zaak eens een helikopter neer.....weet je nog? Een zaak is zeker: het was er zeer druk.

Rond half acht waren we terug in Neerpelt. De namiddag werd besloten met het traditionele etentje.

De toeristen gaan nu in zomerverlof. De volgende afspraak is ergens in september. Tot dan.

811